

Bàn về khái niệm “Tổ quốc XHCN” của người cộng sản VN

Tác Giả: Nguyễn Xuân Phác

Chúa Nhật, 14 Tháng 11 Năm 2010 08:24

Tôi sao phải đặt lại vấn đề “Tổ quốc”. Tôi khi chấp nhận nghĩa cộng sản Mác-Lênin du nhập vào Việt Nam, khái niệm “Tổ quốc” đã có hiều mới cách hoàn toàn khác với hiều thông thường.

Tổ quốc XHCN

“Tổ quốc” là một khái niệm rất quen thuộc trong ngôn ngữ Việt Nam. Để tôi đi n ti ng Vi t[1]

đồ nh nghĩa “Tổ quố c” là “Đồ t nồ c, gắ n liề n vớ i bao thồ hồ ông cha, tồ tiên cấ a mình: xây đồ ng và bồ o vồ Tổ quố c. Tổ quố c Việ t Nam cấ a chúng ta.”

Vồ n đồ tồ ng nhồ rồ t đồ n giồ n nhồ ng lồ i không đồ n giồ n!

Tồ khi chồ nghĩa cấ ng sắ n Mác-Lênin du nhồ p vào Việ t Nam, khái niệ m “Tổ quố c” đồ c hiồ u mồ t cách hoàn toàn khác vồ i lồ i hiồ u thông thồ ng.

Chồ tồ ch Hồ Chí Minh xác đồ nh khái niệ m “Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa” nhồ sau:

Tồ khi Đồ ng Cồ ng sắ n Đồ ng Đồ ng thành lồ p, nhân dân Việ t Nam ta luôn hồ ng vồ Liên Xô, đồ t nồ c cấ a Lenin vớ i đồ i và coi Liên Xô là Tổ quố c cấ a cách mồ ng, Tổ quố c thồ hai cấ a mình[2].

Quan đồ m này đồ c nhồ ng ngườ i cấ ng sắ n Việ t Nam coi là nồ n tồ ng tồ tồ ng Hồ Chí Minh vồ Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa.

Trong truyề n thồ ng đồ, ông Nguyễ n Phú Trồ ng, GS TS y việ n Bồ Chính trồ Đồ ng Cồ ng sắ n Việ t Nam, nhồ n đồ nh vồ khái niệ m “Tổ quố c” nhồ sau:

Khái niệ m bồ o vồ Tổ quố c cũng đồ c xác đồ nh đồ y đồ hồ n: bồ o vồ Tổ quố c không chồ là bồ o vồ lãnh thồ, biên giồ i, hồ i đồ o, vùng trồ i, vùng biồ n mà còn là bồ o vồ chồ đồ xã hồ i chồ nghĩa, bồ o vồ thành quố cách mồ ng, bồ o vồ Đồ ng, Nhà nồ c, nhân dân; bồ o vồ kinh tồ, văn hóa dân tồ c, bồ o vồ sồ nghiồ p đồ i mồ i...[3]

Vồ Nguyễ n Phú Trồ ng là nhân vồ t quan trồ ng trong giồ i lãnh đồ o Đồ ng CSVN, chúng ta cồ n giồ i mắ và làm sáng tồ khái niệ m “Tổ quố c” mà Hồ Chí Minh đã rao truyề n; đồ ng thồ i xét đồ n nhồ ng hồ i y tồ viồ c đồ nh nghĩa “Tổ quố c” mà không có “ông cha, tồ tiên cấ a mình” qua khái niệ m “bồ o vồ Tổ quố c” đã đồ c “xác đồ nh đồ y đồ hồ n” cấ a Nguyễ n Phú Trồ ng.

Khái niệ m “Tổ quố c” cấ a ngườ i cấ ng sắ n

Trong Tuyên ngôn cấ a Đồ ng Cồ ng sắ n Marx tuyên bồ là “ngườ i vô sắ n không có tồ quố c”.[4] Nhồ ng sau Cách mồ ng thắ g Mồ i năm 1917, đồ i sồ lãnh đồ o cấ a Lenin, Đồ ng Cồ ng sắ n thiồ t lồ p chính thồ Sô-việ t tồ i Nga, và Lenin đã bồ sung ý niệ m “ngườ i vô sắ n không có tồ quố c” cấ a Marx bồ ng khái niệ m “tồ quố c xã hồ i chồ nghĩa”. Có nghĩa là tồ khi có Cách mồ ng thắ g Mồ i, ngườ i vô sắ n mồ i có đồ c “Tổ quố c”, đồ là Liên Xô.

Lenin giồ i thích khái niệ m Tổ quố c nhồ sau:

Tổ quố c là mồ t sồ n phồ m cồ n thiồ t, và mô hình không tránh đồ c, trong thồ i đồ i phát triề n xã hồ i cấ a giai cồ p tồ sắ n. Giai cồ p công nhân không thồ lồ n mồ nh, không thồ trồ ng thành, không thồ tồ p trung sồ c mồ nh, trồ khi “hồ xây đồ ng hồ thành mồ t “Tổ quố c”, mà không trồ thành dân tồ c [national] (dù không phồ i theo ý nghĩa cấ a giai cồ p tồ sắ n).[5]

Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa theo Lenin là tồ quố c cấ a ngườ i vô sắ nồ khồ p nồ i trên thồ giồ i, không gắ n liề n vớ i đồ t đắ c cấ a tồ tiên cha ông và không chồ p nhồ n sồ tồ n tồ i cấ a các giai cồ p khác trong xã hồ i.

Theo trung tồ ồ ng PGS, TS Nguyễ n Tiễ n Bình thì:

Thồ ng lồ i vĩ đồ i cấ a Cách mồ ng Thắ ng Mồ i đã đồ n đồ n sồ ra đồ i cấ a Tổ quố c XHCN – mồ t Tổ quố c kiồ u mồ i trong lồ ch sồ nhậ n lồ i đồ c đồ c trồ ng bồ i chồ đồ xã hồ i XHCN, trong đó giai cồ p công nhậ n và nhậ n dậ n lao đồ ng làm chồ xã hồ i đồ ng thồ i làm chồ Tổ quố c.[6]

Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa này đã phồ đồ nh khái niệ m Tổ quố c kiồ u cũ, là lồ i Tổ quố c cồ a giai cồ p tồ sồ n lườ n lườ n gồ n đồ t nồ c, gồ n lườ n vồ i bao thồ hồ ông cha, tồ tiễ n cồ a mồ nh.

Mâu thuồ n vồ “Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa”

Trung thầ n vồ i hai tồ quố c không phồ i là đồ u khó. Khó là khi quyồ n lồ i cồ a hai tồ quố c đó mâu thuồ n vồ i nhậ u.

Trồ ồ ng hồ p mâu thuồ n giồ a Liễ Xô và Trung Quố c là mồ t bài hồ c đắ ng đồ ý.

Sau khi cồ p chính quyồ n ồ lồ c đồ a Trung Hoa, Mao sồ m hiồ u rõ khái niệ m “Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa” cồ a Liễ Xô chồ là cái bánh vồ . Mao thồ y đồ c âm mồ u cồ a Liễ Xô đồ a vào khồ i XHCN đồ trồ thầ n mồ t đồ quố c mồ i. Do đó, Mao không ngồ n ngồ i vồ t khái niệ m “Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa” cồ a Lenin vào sồ t rắ c, quay ra chồ ng lồ i Liễ Xô và tồ cáo Liễ Xô theo chồ nghĩa Sồ-vanh nồ c lồ n đồ áp chồ các nồ c nhồ . Mâu thuồ n giồ a hai nồ c đầ n anh XHCN đã đồ a đồ n nhồ ng đồ ng đồ biễ n giồ i đồ m mắ t tồ 1959 và kéo dài cho đồ n ngày tàn cồ a Liễ Xô năm 1991.

Trồ ồ ng hồ p cồ a Đồ ng CSVN và Trung Quố c cũ ng là mồ t bài hồ c đắ ng đồ ý.

Trong thồ i gian tranh chồ p giồ a Trung Quố c và Liễ Xô, do nhu cồ u tiồ p nhồ n viồ n trồ cồ a cồ Liễ Xô và Trung Quố c đồ phồ c vồ chiồ n tranh nồ Đồ ng CSVN phồ i cồ gồ ng đồ dắ giồ a hai lồ n đồ n, thầ n thiồ n vồ i cồ hai bầ n cho đồ n khi chiồ n tranh chồ m đồ t.

Sau năm 1975, Đồ ng CSVN quyồ t đồ nh đồ hồ n vào quố đồ o Liễ Xô và quay mồ t chồ ng Trung Quố c. Hồ u quồ là Viồ t Nam bồ sa lồ y vào chiồ n trồ ồ ng Campuchia khi Trung Quố c gia tắ ng viồ n trồ cho Pol Pot đồ chồ ng lồ i tồ p đầ n Hunsen do Viồ t Nam bồ o hồ . Đồ ng thồ i Trung Quố c mồ cuồ c chiồ n biễ n giồ i Viồ t-Trung năm 1979, đồ đồ y cho Đồ ng CSVN mồ t bài hồ c vồ thắ đồ phồ n trồ c cồ a Viồ t Nam.

Tái xắ đồ ng “Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa” sau khi Liễ Xô sồ p đồ

Sồ phá sồ n toàn đồ n cồ a Liễ Xô năm 1991 là mồ t biồ n cồ bồ t ngồ đồ i vồ i Đồ ng CSVN.

Trong nhồ ng giây phút hồ p hồ i cồ a Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa Liễ Xô, Đồ ng CSVN đã tìm đồ n kồ cồ u thù là Trung Quố c đồ tìm cách bồ o vồ Tổ quố c xã hồ i chồ nghĩa. Trong buồ i hồ p cồ a Bồ Chính trồ ngày 10/4/1990 vồ i sồ hiồ n đồ n cồ a Nguyễ n Văn Linh, Lê Đồ c Anh, Đầ Duy Tồ ng, Đồ ng Sĩ Nguyễ n, Đồ ng CSVN đã thồ y rồ ng con đồ đồ ng duy nhồ t đồ cồ u vắ n tồ quố c xã hồ i chồ nghĩa là phồ i liễ kồ t vồ i Trung Quố c.[7]

Nhồ ng làm thồ nào Đồ ng CSVN có thồ liễ kồ t vồ i Trung Quố c vồ i mồ t hiồ n phắ ghi đắ chắ danh

Trung Quố c là kồ thù cấ a dân tồ c? Xin thắ a, phầ i tồ tồ o tồ o tồ o ng.

Cái tồ o tồ o ng đó đầ c Trầ n Quang Cồ , cầ u Thầ trầ o ng Ngoầ i giao, giầ i thích nhầ sau:

Ta đã tồ tồ o ra tồ o tồ o ng là Trung Quố c sắ giồ o ng cao ngắ n cầ CNXH, thay thắ cho Liê n Xô làm chồ đầ a vồ ng chồ c cho cách mắ ng Việ t Nam và chồ nghĩa xã hầ i thầ giầ i.[8]

Nói theo ngôn ngữ cầ a Hồ Chí Minh, chiề n lầ c bầ o vồ chồ nghĩa xã hầ i thầ giầ i cầ a Bầ Chính trầ Đầ ng CSVN thầ i đầ m 1990 là Trung Quố c sắ thay thắ Liê n Xô đầ làm “Tổ quố c thầ hai” cầ a ngườ i cầ ng sắ n Việ t Nam. Nhầ ng tồ năm 1950 Trung Quố c đã không còn tin vào “Tổ quố c xã hầ i chồ nghĩa” cầ a Liê n Xô. Và sau khi thành công vồ i bầ n hiề n đầ i hoá, Trung Quố c trầ thành mầ t ác quồ Á chầ u.

Hồ u quồ cầ a cái tồ o tồ o ng ô m lầ y mầ t con ác quồ đầ làm chồ đầ a vồ ng chồ c cho cách mắ ng Việ t Nam và chồ nghĩa xã hầ i thầ giầ i đã đem lầ i bao nhiêu thầ m hoầ cho dân tồ c Việ t Nam. Vồ i thái đầ hèn nhắ thầ n phầ c Bầ c Kinh, Đầ ng CSVN đã mầ đầ o ng cho Trung Quố c ào tồ chiồ m đầ t chiồ m biồ n cầ a Việ t Nam qua nhầ ng hiồ p đầ nh phân chia biên giầ i, hiồ p đầ nh Vồ nh Bầ c Bầ năm 2000, và cuồ c xâm lắ ng quân sắ trên biồ n Đầ ng Nam Á đầ chiồ m Hoằ ng Sa và Trầ o ng Sa. Trung Quố c trầ ng trầ n bầ n giồ t ngầ phầ Việ t Nam ngoà i Quồ ng Nam, Quắ ng Ngắ i, thiồ t lầ p tồ giầ i Bauxite tồ i Tây Nguyễ n, khai thác hàng ngàn hắ cta rầ ng tồ cắ các tồ nh biên giầ i, và ngang nhiên thiồ t lầ p các làng mầ c Trung Quố c tồ i Việ t Nam.

Vài suy nghĩ

1. Tổ “Tổ quố c xã hầ i chồ nghĩa” đầ n “Đầ cầ o ng văn hoá” 1943

“Đầ cầ o ng văn hoá” năm 1943 là văn kiồ n quan trầ ng đầ u tiên cầ a Đầ ng CSVN do Trầ o ng Chồ ng soầ n thồ o và đầ c cầ coi là kim chồ nam đầ nh hầ o ng cho cuồ c cách mắ ng xã hầ i tồ i Việ t Nam đầ i “ánh sáng” cầ a tồ tồ o ng Mắ c-Lê nin. Luồ n vồ Tính chồ t cầ a nầ n văn hóa mầ i Việ t-nam, Trầ o ng Chồ ng viồ t nhầ sau:

Văn hóa mầ i V. N. do đầ ng C. S. Đ. D. lắ nh đầ o chồ trầ o ng chồ a phầ i là văn hóa xã hầ i chồ nghĩa hay văn hóa Xô-việ t (nhầ văn hóa Liê n xô chồ ng hầ n)[9]

Cầ m tồ chồ a phầ i là phầ i đầ c hiồ u là tình trầ ng chồ a thành hầ cầ a mầ t cái gì sắ thành trong tồ o ng lai. Văn hoá mầ i là khồ i đầ m và văn hoá Xô-việ t là đích đầ n. Ở đầ y Trầ o ng Chồ ng xác đầ nh rầ ng nầ n văn hoá mầ i cầ a Việ t Nam do Đầ ng Cầ ng sắ n Đầ ng Dầ ng lắ nh đầ o là sắ trầ thành văn hoá Xô-việ t trong tồ o ng lai.

Đầ đầ m bầ o quá trình này, theo Trầ o ng Chồ ng, “Văn hóa mầ i V. N. là mầ t thầ văn hóa có tính chồ t dân tồ c vồ hầ ng thồ c và tầ n dân chồ vồ nầ i dung.”[10]

Trong khi ngườ i Việ t chồ a biồ t hầ ng dáng cầ a văn hoá tầ n dân chồ nhầ thầ nào mà Đầ ng CSVN đã đầ nh hầ o ng lầ y văn hoá dân tồ c làm bình phong cho mầ t thầ văn hoá mầ i thì quồ lầ mầ t cuồ c phiêu lầ u đầ xoá sắ văn hoá dân tồ c. Tâm thồ c nô lầ văn hoá ngoầ i bang bầ t nguồ n tồ đầ y.

Hồ u quồ cầ a tâm thồ c nô lầ này là văn hoá dân tồ c vồ n đã bầ xâm thồ c bầ i văn hoá Liê n Xô

trên đây, đang bào mòn bởi văn hoá Trung Quốc đối nhân xử thế văn hoá xã hội chủ nghĩa hay dân chủ. Điều này gây thích thú sao kể niềm 1000 năm Thăng Long của dân Việt năm 2010 mang tầm tính chất văn hoá Trung Quốc.

2. Việt đi u sào nam chi

Khi bàn về câu chuyện “Không quên cái cũ”, Ôn Nh< Nguyễn Văn Ngọc trong C< h< tinh hoa việt như sau:

Ồi! Cáo chết ba năm quay đ< u về núi, con người ta, dù cho lông bông xiêu bạt đ< n th< nào, còn có chút tâm tình cũng không sao quên đ< c gốc tích x< s< mình. “H< mã t< b< c phong, Việt đi u sào nam chi”. Con người ở H< (phía bắc nước Tàu) thấy gió b< c còn c< t ti< ng kêu, con chim đ< t Việt (phía nam nước Tàu) chết cảnh nam m< i ch< u làm t<, hu< ng chi là người mà l< i quên đ< c ngu< n gốc <.[11]

Tư tưởng là gốc tích x< s< mình, gốc li< n với đ< t nước của ông bà t< tiên mình. Chim Việt thì đ< u cảnh nam. Nhà cách mạng Phan B< Châu l< y hiểu là Sào Nam đ< nói lên tầm lòng suốt đ< i h< ng về tư tưởng Việt Nam của ông. Cáo, người, chim còn biết như đ< n ngu< n gốc hu< ng chi là con người.

Th< nh< ng trong b< n di chúc đ< l< i cho h< u th<, Ch< t< ch H< Chí Minh đã việt như sau:

Vì vậy tôi đ< s< n m< y l< i này, phòng khi tôi s< đi gặp c< Các Mác, c< Lênin và các v< cách mạng đàn anh khác, thì đ< ng bào c< nước, đ< ng chí trong Đ< ng và b< u b< n kh< p n< i đ< u kh< i c< m th< y đ< t ngu< t.[12]

Người mu< n đi gặp c< Các Mác, c< Lênin khi chết là người m< chính đáng của người cộng sản. Nhưng l< ch s< dân t< c s< phán xét H< Chí Minh đ< xem ông coi Tư tưởng nào là quan trọng. Đ< ng th< i l< ch s< s< xét xem m< c đích cuối cùng đ< i cách mạng của ông là đem l< i s< giàu có th< nh v< ng và h< nh phúc cho Tư tưởng Việt Nam như Minh tr< Thiên hoàng đã làm cho Nhật B< n, hay đem máu x< ng của thanh niên Việt Nam ph< c v< cho Tư tưởng xã hội chủ nghĩa đối người dân t< c.

K< t luận

Sau khi thoát ra khỏi chủ đề th< c dân của Pháp, dân t< c Việt l< i b< t đ< u m< t giai đo< n vong thân với nh< ng khái niệm m< h< về Tư tưởng và văn hoá dân t< c.

Đã đ< n lúc người yêu nước ph< i viết b< khái niệm “Tư tưởng xã hội chủ nghĩa” đ< tr< về với Tư tưởng Việt Nam và ph< c hoạt văn hoá dân t< c. Ph< i đ< t khoát xác đ< nh không có Tư tưởng nào đ< ng trên Tư tưởng Việt Nam, và Tư tưởng Việt Nam ph< i trên h< t.

Đã đ< n lúc người Việt Nam chân chính trong đ< ng hay ngoài đ< ng ph< i đ< t khoát viết “Đ< c< ng văn hoá” của Tr< ng Chinh vào s< t rác vì nó chính là n< c đ< c h< y h< i văn hoá Việt Nam, nô l< hoá văn hoá Việt Nam suốt 65 năm nay bằng văn hoá ngoại bang. Không có th< văn hoá dân chủ hay xã hội chủ nghĩa nào có th< thay thế đ< c văn hoá ngàn đ< i của dân t< c Việt Nam.

Chúng ta có một cuộc cách mạng chân chính duy nhất mà dân tộc Việt Nam có một thể hiện một thời kỳ qua, đó là cuộc cách mạng phục hưng dân tộc và phục hồi văn hoá để đưa dân tộc Việt Nam cất cánh bay cao 21.

Phải dứt khoát xác định, ngoài nhân dân Việt Nam, không có một người bạn nào là chủ nghĩa cho cách mạng Việt Nam. Chúng ta có những cuộc cách mạng phục hưng dân tộc mà phải đưa vào sức mạnh của người bạn và kẻ thù truyền kiếp của dân tộc.

Đội tiên phong của dân Việt Nam chúng ta có một Tư tưởng duy nhất, đó là Tư tưởng Việt Nam. Không có cái gì gọi là “Tư tưởng xã hội chủ nghĩa”, “Tư tưởng Liên Xô”, “Tư tưởng phong kiến”, hay “Tư tưởng của giai cấp tư sản”. Tư tưởng Việt Nam là Tư tưởng của mọi giai cấp, kẻ thù giai cấp tư sản hay vô sản. Tất cả các khái niệm Tư tưởng khác đều là bịp bợm. Cái gọi là “Tư tưởng xã hội chủ nghĩa” hiện nay chỉ là vỏ bọc của “Đội Hán thiên triêu chủ nghĩa” của Trung Quốc để cướp đoạt quyền lợi và triết lý văn hoá của Việt Nam.

Khi có mâu thuẫn với các nước khác, người Việt phải đứng trên lập trường của dân tộc Việt để giữ nguyên tắc và vận động liên quan đến lợi ích và quyền lợi của dân tộc.

Chúng ta có lúc đó, Việt Nam mới thực sự có được lập trường chính trị và báo toàn quyền để đấu tranh và phục hưng dân tộc và văn hoá của tổ tiên, cha ông để lại.

Chúng ta có lúc đó, vận động Biển Đông, Hoàng Sa – Trường Sa mới được giữ nguyên tắc đáng.

Ghi chú:

[1] Đội tiên phong của dân tộc Việt Nam, Trung tâm Ngôn ngữ và Văn hoá Việt Nam thuộc Bộ Giáo dục và Đào tạo soạn thảo, Nhà Xuất bản Văn hoá Thông Tin in hành năm 1998, trang 1663

[2] Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội, 2000, tập 11, trang 166

[3] Nguyễn Phú Trọng: “Sự phát triển nhận thức của Đảng ta từ Cương lĩnh năm 1991 đến nay”, Sài Gòn Giải phóng ngày 4 tháng 5 năm 2010

[4] C. Mác và Ph. Ăng-ghen, toàn tập, tập 4, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội, 1995, tr. 623

[5] Roman Rosdolsky, The Workers and the Fatherland, A Note on a Passage in the “Communist Manifesto”

[6] TS Nguyễn Tiến Bình, “Cách mạng Tháng Mười và một số vấn đề chính trị của báo về Tư tưởng xã hội chủ nghĩa”, Tạp chí Cộng sản Số 19 (139) năm 2007

[7] Trần Quang Cầm: Hồi ức và suy nghĩ, trang 61

[8] Trần Quang Cầm, sách đã dẫn, trang 61

[9] Trường Chinh, “Độc lập văn hoá” 1943

[10] Trường Chinh, bài đã dẫn

[11] Ôn Như Nguyễn Văn Ngọc: “Không quên cái cũ”, Công nhân tinh hoa

[12] Di chúc Hồ Chí Minh